

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **A. E. H.**, narozený dne X,
státní příslušník X,
bytem X,

právně zastoupen Mgr. Umarem Switatem, advokátem,
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-880/ZA-ZA11-LE26-2021 ze dne 30. 11. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému tlumočnickovi Mgr. Ivanu Ramadanovi, Ph.D. se přiznává za provedení tlumočnický úkon odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 495,- Kč a bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce v žalobě tvrdil, že se angažoval v zemi původu v organizaci MAK, účastnil se jako její člen protivládních aktivit, proto se bojí návratu do Alžírsko, neboť jeho kamarádi zde z důvodu stejných politických aktivit byli zatčeni a žalobce o nich nemá povědomí. Přestože v listopadu 2020 došlo ke změnám Ústavy a k propuštění některých vězňů, vyhlášená amnestie se nedotkla propuštění jeho přátel. Podle žalobce je tedy zjevné, že změna byla jen formálním krokem. Žalobce tvrdil, že mu v této souvislosti hrozí újma na zdraví a životě. Tvrdil, že je evidován v seznamu nebezpečných osob proti režimu v zemi původu a že mu tam hrozí nelidské zacházení. Nemá v zemi nikoho, kdo by mu pomohl a ochránil ho. Žalobce dále uváděl, že se přizpůsobil evropskému způsobu života, učí se česky a má zde přátele. Jeho návrat by byl nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života. Nebylo vzato v úvahu, že je bezúhonný. Správní orgán vycházel z informací azylové a migrační politiky i z dalších zpráv, ale nevypořádal se s informacemi týkajícími se závažného porušování práv osob, které byly aktivními členy MAK. Proto žalobce navrhl, aby soud provedl důkaz aktuálními zprávami mezinárodních nezávislých organizací o stavu porušování lidských práv v Alžírsku se zaměřením na trestnost osob aktivně vystupujících pro svržení prezidenta a tamního režimu. Dále žalobce měl za to, že by mu měla alespoň být udělena doplňková ochrana nebo azyl humanitární z důvodu zvláštního zřetele hodných, neboť neudělení azylu by znamenalo ohrožení jeho zdraví a života v tamní věznici. Žalobce měl za to, že došlo k porušení článku 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a článku 8 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech neboť rozhodnutím správní orgán nepřiměřeně zasáhl do soukromého a rodinného života žalobce.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice žalobce podal dne 20. 10. 2021 a jako důvod podání žádosti uvedl, že má obavu z případného postihu alžírskými orgány pro svou účast na protestech proti režimu. v únoru 2019 a na dvou konferencích Berberů, které proběhly v červnu a červenci 2019. Při pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu dne 25. 10. 2021 popsal žalobce svou situaci ve vlasti tak, že v únoru 2019, kdy začaly protesty, které živě vysílal na facebooku, byl předvolán k soudu, kam se nedostavil. V říjnu 2020 raději na základě tureckého víza z vlasti vycestoval přes Tunisko do Turecka. Z Turecka cestoval již nelegálně přes Řecko, Albánii, Kosovo, kde požádal o azyl, poté přes Srbsko a Maďarsko do ČR. Během svého pobytu v Kosovu o mezinárodní ochranu požádal účelově v létě 2021, aby mu byl vydán průkaz totožnosti, mohl přespávat v azylovém středisku a následně pokračovat dále do Evropy. Žalobce při pohovoru ještě vypověděl, že kromě předvolání k soudu neměl rok a půl před odjezdem ani při opouštění Alžírsko žádné potíže.
4. Žalovaný ve svém vyjádření dále uváděl, že vycházel z aktuálního materiálu Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu z listopadu 2021, který byl zpracován v čase omezeném datem vydání na základě uznávaných a relevantních veřejně dostupných

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

informací od orgánů státní správy nebo partnerských úřadů členských států Evropské unie. Všechny zdroje informací jsou v textu použitých podkladů uvedeny ve formě poznámek a kompletního seznamu zdrojů včetně příslušných internetových odkazů. Ze závěrů hodnocení Alžírsko vyplývá, že splňuje - s výhradou vůči individuálním případům prokazatelných politických odpůrců režimu a LGBT osobám (viz Informace MZV ČR č.j. 102106-7/2020-LPTP ze dne 29. 7. 2020) - základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a může být i nadále zařazeno na seznamu bezpečných zemí původu. Jestliže žadatel o mezinárodní ochranu na území ČR přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu a neprokáže, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze, žádost se zamítne jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu. Dále se již neposuzuje, zda žadatel o mezinárodní ochranu splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu, a zda žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

5. Žalovaný také konstatoval, že charakteristickým znakem řízení o udělení mezinárodní ochrany v případě bezpečných zemí původu je zvýšení důkazního břemene a břemene tvrzení ve vztahu k žadateli. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, ve kterém se uvádí, že: *“žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu, musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení.”* Žalobci byla dána možnost se k podkladům rozhodnutí vyjádřit v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu dne 10. 11. 2021, případně navrhnout další podklady, či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Této možnosti nevyužil ani po stanovení nového termínu k seznámení se s podklady dne 22. 11. 2021, o který požádal jeho právní zástupce. Žalobce podle žalovaného v průběhu správního řízení neprokázal, že ve vztahu k jeho osobě a v jeho případě nelze Alžírsko považovat za bezpečnou zemi původu. V Alžírsku obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a jeho občané neopouštějí svou vlast z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a zákona o azylu. Alžírsko ratifikovalo a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách a Česká republika Alžírsko považuje za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.
6. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce byl zadržen v Příjímacím středisku Zastávka 20. října 2021. Požádal o udělení azylu. Do Poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že opustil Alžírsko v říjnu 2020. Cestoval nejprve letecky do Turecka, kde byl do léta dalšího roku. Dále do Řecka šel pěšky, následně do Albánie, přes Kosovo, kde požádal o azyl. Přes Srbsko a Maďarsko se dostal do České republiky 24. 8. 2021. Cestovní doklady neměl. Uváděl jako důvod žádosti, že má potíže s vládou, protože se zúčastnil protestů. Vláda po nich nechtěla, aby mávali berberskými vlajkami. Když protestovali, vyhrožovali jim násilím. Zúčastnil se konference Berberů a následně za to byl označen vládou za nežádoucí osobu. Vyhrožovali mu vězením. V pohovoru dne 25. 10. 2021 sdělil, že přijel do ČR kamionem bez dokladů. V Kosovu v uprchlickém táboře žádal o azyl, ale nezůstal tam, protože chtěl pokračovat do Evropy, protože mu vydali průkaz na 3 měsíce.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Dostal rozhodnutí opustit ČR s výjezdním vízem na 15 dní, ale nevystoupil pro nedostatek peněz. Kdyby se vrátil do země původu, alžírská vláda by ho zatkla. Je uveden v seznamu nežádoucích osob. Jeho kamarádi byli zavražděni, s nimi se zúčastnil protestů, teď o nich neví. Při protestech mávali berberskými vlajkami 21. 2. 2019. Potom dostal předvolání k soudu. Předvolali ho, protože ty protesty živě vysílali na Facebooku. Na předvolání ale zdůvodnění nebylo. Jeho kamarádi se tam dostavili a pak šli do vězení. V únoru 2019 začaly protesty, jeho předvolali k soudu a začali mu posílat předvolání, a proto utekl. Přestěhoval se do jiné provincie na 4 měsíce. Pak byl zpátky na své adrese a následně vystoupil. Na hranici s Tuniskem ho nikdo nekontroloval. Byl členem organizace MAK, aby bojoval za práva Berberů a za samostatnost jejich země. Byl řadovým členem, zúčastnil se jako posluchač na dvou konferencích v červnu nebo červenci 2019. Předvolání mu bylo doručeno v květnu 2019. Zúčastnil se protestů, kdy chtěli svržení alžírského prezidenta, který vládl 20 let, chtěli skončit režim. V Alžírsku žijí jeho rodiče a jeho sourozenci, žijí normálně. V Alžírsku pracoval v automobilce Hyundai.

7. Dále správní orgán opatřil zprávu odboru azylové a migrační politiky o Alžírsku. Hodnocení Alžírska jako bezpečné země původu z listopadu 2021, kde jsou popsány události z roku 2019, kdy došlo k sesazení prezidenta, tedy k jeho vzdání se funkce a k novým parlamentním volbám a následně k nové Ústavě. K témuž se vztahují i další zprávy ČTK z 27. 12. 2019, 2. 11. 2020 a 6. 2. 2020.
8. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný zkonstatoval, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je obava z případného postihu alžírskými orgány za účast na protestu v únoru 2019, za což mu bylo doručeno předvolání k soudu. Žalovaný ve svém rozhodnutí připomněl údaje z opatřených informací o zemi původu a skutečnost, že žalobce je státní příslušník Alžírské demokratické a lidové republiky. V souladu s § 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2019 Sb., ČR považuje Alžírsko za tzv. bezpečnou zemi původu dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Na základě informací o stavu lidských práv a na základě výpovědi žalobce správní orgán shledal, že v jeho případě lze považovat Alžírsko za bezpečnou zemi původu. Žalobce se obává případného postihu, jelikož měl být předvolán k soudu v souvislosti se svou účastí na protestu v únoru 2019. Ohledně tohoto problému má správní orgán za to, že jej nelze považovat za důvod, že by v případě žalobce Alžírsko nebylo možné označit za bezpečnou zemi původu. Žalobce výslovně uvedl, že se zúčastnil jediného protestu a následně byl předvolán k soudu, a to podle jeho slov z toho důvodu, že je Berber a je proti režimu. K soudu se nedostavil bezmála rok, do dubna 2020 stále pobýval na své adrese, aniž by ho alžírské orgány kontaktovaly nebo o něj měly zájem. Poté se na čtyři měsíce přestěhoval do jiného města, kde rovněž nebyl ze strany orgánů kontaktován. Následně se vrátil na svojí předchozí adresu a až do odjezdu v říjnu 2020 opět žil ve svém městě. Po předvolání se tedy nic dalšího nedělo a žalobce nebyl orgány kontaktován. Během toho se zúčastnil jako posluchač dvou konferencí hnutí MAK, ani v této souvislosti nezmínil jakékoli potíže. Jak je evidentní z informací o zemi původu, pravidelné protesty v Alžírsku se konaly od 22. 2. 2019 proti snaze tehdejšího prezidenta usilovat o pátý prezidentský mandát. Tohoto cíle dosáhli v dubnu 2019, kdy prezident odstoupil. Během následujících měsíců alžírská armáda zahájila protikorupční tažení proti bývalé garnituře, konaly se nové volby, jak prezidentské, tak parlamentní a v referendu, byť s nízkou volební účastí, byla schválena nová ústava reagující na protestní hnutí, omezující volební období prezidenta, dávající více pravomocí parlamentu a soudům. Tedy nejen, že z výpovědi nevyplývá žádný zájem o osobu žalobce ze strany orgánů, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

z informací o zemi původu je naopak evidentní, že současná vláda usiluje o dialog s protestním hnutím a reaguje na jejich požadavky. Tvrzení, že by žalobce mohl být po návratu uvězněn nebo dokonce zabit, je tedy neopodstatněné. Žalobce vycestoval již v říjnu 2020 a o mezinárodní ochranu požádal až v Kosovu v létě 2021. Navíc dle svých slov čistě účelově, aby mohl pokračovat dále do Evropy. Do ČR přijel v srpnu 2021, o mezinárodní ochranu nepožádal, ač o tom byl poučen při umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Svou žádost podal až v říjnu 2021, kdy dostal správní vyhoštění. Pokud by se skutečně cítil bezprostředně ohrožen na svých právech či dokonce životě, bezpochyby by o mezinárodní ochranu požádal ihned po příjezdu do EU. Měl podle svých slov potíže již od května 2019, nadále však v Alžírsku žil přibližně rok a půl, a měl čtyři měsíce hlášené místo pobytu. Patrně tedy sám své tvrzené potíže nepovažoval za akutní a necítil se bezprostředně ohrožen. V současné době o něj státní orgány nemají žádný zájem. Tyto skutečnosti nasvědčují, že žalobce svoji žádost podal účelově proto, aby si legalizoval pobyt v České republice. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně č.j. 4 Azs 324/2018 ze dne 29.11.2018, podle něhož řízení o udělení mezinárodní ochrany nenahrazuje pobytové řízení cizinců a nelze jím obcházet jiné právní předpisy. Správní orgán dále odkázal na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva č. 12148/2018 ze dne 29. 4. 2019 s tím, že v Alžírsku došlo k zásadnímu vývoji od roku 2015 zahrnujícímu i změnu Ústavy, posílení základních práv. Nejsou zde proto odůvodněné obavy z porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv článku 3. Žalovaný poukázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008 č.j. 5 Azs 66/2008-70 s tím, že žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze. Tedy musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování než ostatním osobám v obdobném postavení. Žalobce podle žalovaného neprokázal, že v jeho případě nelze Alžírsko považovat za bezpečnou zemi původu.

9. Žalobu soud neshledal důvodnou.
10. Soud neshledal důvodnou žalobní námitku, v níž žalobce tvrdil, že se obává o svůj život v souvislosti s tím, že se účastnil 2 protivládních demonstrací, kde mával berberskými vlajkami a nahrával je na internet. Žalobce totiž potvrdil, že jediné, co po těchto jeho aktivitách následovalo, bylo jedno předvolání k soudu, a i když na ně nereagoval, neměl za to žádný postih, rok a půl po této události pobýval nadále ve své zemi, převážně dále ve svém bydlišti, aniž by o jeho osobu projevil státní orgány nějaký zájem.
11. Pokud tudíž jde o obavy žalobce z možnosti pronásledování po návratu do vlasti, i soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobce nijak neprokázal, že by v jeho případě nemělo být Alžírsko považováno za bezpečnou zemi původu.
12. Z výše shrnutého odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný podrobně zabýval případem žalobce a zhodnotil jeho výpověď ve vztahu k opatřeným informacím o zemi původu, které jsou dle názoru soudu rovněž dostatečně podrobné, a vyplývá z nich jednoznačně, že Alžírsko lze považovat za bezpečnou zemi původu, a to i ve vztahu konkrétně k žalobci. Žalobce totiž neprokázal, že by mu v zemi původu hrozila větší újma než ostatním osobám. Samotné jediné předvolání po účasti na demonstracích bez jakýchkoli následků nevyhovění výzvě za takovou újmu považovat nelze.
13. Na základě těchto důvodů soud nevyhověl ani návrhu žalobce, aby byl proveden důkaz aktuálními zprávami mezinárodních nezávislých organizací o stavu porušování lidských

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

práv v Alžírsku se zaměřením na trestnost osob aktivně vystupujících pro svržení prezidenta a tamního režimu, a to pro nadbytečnost, neboť informace opatřené žalovaným v tomto směru považuje soud za dostačující, zejména ve vztahu ke konkrétní situaci žalobce, kdy nebylo shledáno, že by se o něho státní orgány země původu nějak zvlášť zajímaly.

14. Soud neakceptoval ani tvrzení žalobce, že mu měl být udělen alespoň azyl z humanitárních důvodů či doplňková ochrana, neboť pokud, jako je tomu v případě žalobce, žádost o mezinárodní ochranu se zamítne jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, dále se již neposuzuje, zda žadatel o mezinárodní ochranu splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu, a zda žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
15. Napadené rozhodnutí podle názoru soudu nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce, neboť žalobce jasně ve své výpovědi uvedl, že v zemi původu má nadále svou blízkou rodinu a naopak v České republice žádné rodinné vztahy dosud nenavázal.
16. Rozhodnutí nebylo shledáno nepřezkoumatelným, neboť veškeré důvody byly v napadeném rozhodnutí dostatečně zhodnoceny, jak vyplývá ze shora shrnutého obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí. Skutkový stav byl podle názoru soudu zjištěn v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
17. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl (výrok č. I. rozsudku).
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.
19. Tlumočnickovi byla přiznána odměna za tlumočení při jednání s příplatkem za asijský jazyk ve výši 495,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 20. října 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.